

Ik heb het nog nooit gedaan, dus ik denk dat ik het wel kan*

Vermoeden dat er iets beters voor je in het verschiet ligt dan de baan die je nu hebt. Bart Bos waagde de sprong en deelt zijn lessen in de hoop dat ze anderen ook inspireren.

Werkplezier weg en terug

Januari 2018. Ineens besepte ik dat mijn werk grotendeels bestond uit dingen die ik helemaal niet meer leuk vond. En dat mijn humeur en gezondheid daar onder leden. En dat baanzekerheid, een goed salaris en waardering daar niet meer tegenop wogen. Ik vermoedde dat er iets beters voor me in het verschiet lag. Maar wat?

September 2019. Nieuwsgierig kijkt klas Havo2b me aan. Achterin wordt alvast een vliegtuigje gevouwen. Het avontuur kan beginnen!

Inmiddels geef ik alweer anderhalf jaar les op een middelbare school, en is de opleiding die ik tegelijkertijd volg alweer bijna afgerond. Drie jaar geleden had ik nooit gedacht dat ik deze switch zou maken. Mijn werkplezier is terug, de stress is veel minder en ik ben elke werkdag weer dankbaar dat ik dit werk mag doen.

Tijdens het zoeken van een nieuwe richting voor mijn loopbaan heb ik veel geleerd. Daarvan wil ik graag drie lessen delen. Ze waren op mij van toepassing, en ik hoop dat ze anderen ook inspireren.

Wat wil je wél ?

Als je uit een negatieve situatie komt, weet je vaak precies wat je allemaal niet meer wilt. Voor mij was dat bijvoorbeeld geen tachtig e-mails per dag, niet steeds over geld praten, geen twintig dingen tegelijk doen. Zo'n lijstje is nuttig, maar het vertelt je nog niet wat je WEL wilt. Het was voor mij belangrijk om daar zo specifiek mogelijk in te zijn, zodat ik een lat had om nieuwe mogelijkheden langs te leggen. Na rijp beraad kwam ik op dit lijstje: ik wil vertellen, ik zoek ritme en regelmaat, ik wil dat er een beroep gedaan wordt op mijn creativiteit, ik wil werken met vrolijke mensen, en het moet iets zijn met exacte wetenschap.

Reis met weinig bagage

Als je reist met drie koffers en vijf tassen, kun je niet even snel in een langskomende bus springen. Als je jezelf teveel vastzet, ben je niet meer flexibel om te doen wat je echt wilt. Dat vastzetten kan materieel zijn: hypotheek, bestedingspatroon. Of je wilt perse in Utrecht werken. Of je wilt precies doen waar je voor opgeleid bent. Maar je kunt jezelf ook vastzetten door onvoldoende tijd te maken voor je proces. Ik heb ontslag genomen zonder te weten wat ik daarna ging doen, omdat ik voelde dat ik in mijn hoofd niet de ruimte had om te werken en tegelijkertijd serieus naar een nieuw pad te zoeken.

Gun jezelf de tijd om te leren

Mijn eerste maanden als docent waren heel intensief. Veel ging leuk, maar er ging ook veel niet goed en dat gaf frustratie. Ik voelde me verantwoordelijk voor de leerlingen die me waren toevertrouwd, en ik vond onbewust dat ik het eigenlijk allemaal al moest kunnen. Gelukkig waren er mensen die me hielpen relativiseren. Mijn begeleider van de opleiding, die na vijf maanden droogjes opmerkte: "Natuurlijk gaat nog niet alles goed, maar je bent pas net begonnen". Een ervaren collega die vertelde dat hij pas na zeven jaar het gevoel had dat hij het vak echt in de vingers had. Vanaf het moment dat ik mezelf toestond om dingen nog niet te kunnen, kwam de weg vrij om te genieten van het leerproces.

** De titel van dit stukje komt van Pippi Langkous (al heeft ze het blijkbaar nooit zo gezegd).*

Het mooie eraan vind ik de aansporing om 'gewoon' iets nieuws te proberen, ook al weet je nog niet of je het kunt. Als je alleen maar doet wat je al kunt, leer je nooit iets nieuws. En iets nieuws leren is voor mij het mooiste dat er is.